

Lavrov er forsigtig optimistisk efter mødet med USA's Blinken

20. maj 2021 (EIRNS) – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov bemærkede i går, at "samtalen forekom mig konstruktiv" med henvisning til hans 1 time og 45 minutter lange diskussion med den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken i Reykjavik, Island. Ifølge TASS bemærkede Lavrov om mødet, der var planlagt til at vare en time: "Der er forståelse for behovet for at overvinde den usunde situation, der er opstået mellem Moskva og Washington i de foregående år".

Lavrov uddybede områderne for aftalen: "I dag bekræftede vi vores forslag om at indlede en dialog under hensyntagen til alle aspekter, alle faktorer, der påvirker strategisk stabilitet: nuklear, ikke-nuklear, offensiv, defensiv. Jeg har ikke mødt en afvisning af et sådant koncept, men eksperter er stadig nødt til at arbejde på det. Vi blev enige om at fortsætte vores fælles aktioner, som udvikler sig ganske vellykket, vedrørende regionale konflikter, hvor USA's og Ruslands interesser falder sammen. Det drejer sig om kerneproblemet på den koreanske halvø og situationen med bestræbelser på at gendanne den samlede omfattende handlingsplan for det iranske atomprogram. Det drejer sig om Afghanistan, hvor den udvidede trojka bestående af Rusland, Kina, USA og Pakistan aktivt arbejder. Vi diskuterede, hvordan vi på indeværende tidspunkt kan gøre alle vores fælles handlinger mere effektive". Derudover sagde Lavrov, at han fortalte Blinken: "Vores opgave er at få det bedste ud af de diplomatiske muligheder vi har, og vi er glade for at se, at du demonstrerer en sådan tilgang". Det fungerer, hvis vores dialog er "ærlig, faktuel og med gensidig respekt".

I modsætning til Lavrovs optimistiske 'glasset er halvt

fyldt'-rapport fra mødet, leverede det amerikanske udenrigsministerium en beskrivelse, der bestemt ikke var entusiastisk: "Udenrigsministeren gentog også præsident Bidens beslutning om at beskytte amerikanske borgere og handle resolut til forsvar for amerikanske interesser, som svar på handlinger fra Rusland der skader os eller vores allierede". Derefter kom den lange liste af klager.

Fra arkivet: Video: Grønland og udviklingen af Arktis

Fra 2010

2. del:

3. del:

Putin bekræfter, Rusland vil sikre sikkerheden i det arktiske område

11. marts, 2018 – Rusland vil udvide sin tilstedeværelse i det arktiske område for at sikre sine borgeres sikkerhed, sagde præsident Vladimir Putin i en videodokumentar om ham,

produceret af VGTRK, rapporterer RT. »Vi vil ikke true nogen, men, ved at bruge vore fordele, som i dette tilfælde er af territorial natur, vil vi sikre Ruslands og dets borgeres sikkerhed. I denne forbindelse er det arktiske område ekstremt vigtigt for Rusland«, sagde han.

»Amerikanske ubåde af Ohio-klassen, der kan medføre 24 Trident-atommissiler, er meget aktive i Norskehavet. Den skønnede ankomsttid for sådanne våben fra Norskehavet til Moskva er kun omkring 15 minutter«, sagde Putin.

Ruslands udvikling af det arktiske område har hastigt udvidet sig i de seneste år, hvor der bygges nye baser og gamle baser renoveres, opstilles langtrækkende radarer og deployeres nye tropper. Rusland har fire anlæg i det arktiske område, inkl. den nordligste militærinstallation, ved navn Arctic Trefoil, rapporterer RT, og at stationen er verdens eneste permanente struktur, bygget på 80 grader nordlig bredde.

»Et nyt antiluftskjoldkompleks, Tor-M2DT, designet specielt til de ekstreme forhold i regionen, forventes at slutte sig til Ruslands arktiske tropper til vejrtests«, rapporterer de. »Der er ikke ét eneste andet land i verden, der har en isbryderflåde«, sagde Putin. »Sovjetunionen plejede at have det, Rusland har det, og vi har planer om at udvikle en stærk, ny generation af isbrydere.«

Foto: Arctic Trefoil: Specialdesignede bygninger blev brugt til at tackle de ekstreme vejrforhold.

Ruslands

Nordlige

Breddegående Jernbane vil forcere tempoet for udvikling af arktisk infrastruktur

14. dec., 2017 – Byggeriet af den Nordlige Breddegående Jernbane (Northern Latitudinal Railway; NLR) i den autonome region Yamalo-Nenets vil fremme yderligere produktion af kulbrinter (jordolie, kultjære o.a.) i Ruslands nordlige regioner, vil opbygge landets positioner i det arktiske område og forcere tempoet for udviklingen af infrastrukturen for de Nordlige Sejlruiter, sagde eksperter til TASS. Den Nordlige Breddegående Jernbane er 707 km lang og vil forbinde jernbanerne i de nordlige områder og i Sverdlov-området, og betjene fragt fra aflejringer i det nordlige Yamal. »Den nye jernbane vil være en transportløsning for Yamal, hvor folk ikke har adgang til halvøens nordvestlige del eller til Salekhard. Projektet skal efter planen starte op i 2018. Eksperter siger, omkostninger til projektet beløber sig til mere end 200 mia. rubel (\$3,41 mio.)«, rapporterede TASS i dag.

Vicetransportminister og chef for det Føderale kontor for Hav- og Flodtransport, Viktor Olersky, sagde til TASS, »den Nordlige Breddegående Jernbane og den Nordlige Sejlroute komplementerer hinanden. Jernbaneprojektet vil transportere nordgående fragt fra Ruslands kontinentale del og vil dirigere det til andre arktiske havne « og således skabe en direkte adgang til Ishavet.

Ifølge VIS-gruppen, et selskab, der vil forlænge NLR til Sabetta-havnen, vil projektets gennemførelse åbne for adgang til de arktiske banker og give den korteste overførsel hele året rundt af mineralressurser til markeder i Europa, Nordamerika og det asiatiske Stillehavsområde.

Kinas første omsejling af den arktiske rand er nu i gang; »Snedragen« sejlede ud fra Shanghai på en 20.000 mil lang rejse

21. juli, 2017 – Under stor fanfare satte Kinas isbryder »Snedragen« i går sejl fra Shanghai for at påbegynde en 83 dage og 20.000 mil lang rejse i landets første omsejling af den arktiske rand. Et 96 mand stort mandskab er om bord. Det ukrainskbyggede fartøj, der har været i tjeneste siden 1994, vil for første gang sejle den nordvestlige sejlroute, snarere end den nordøstlige, der er mindre udfordrende med mindre is.

Dette bliver Kinas ottende, arktiske ekspedition. Lin Sanqing, vicedirektør for Statens Havadministration, sagde, »Normalt gennemføres arktiske ekspeditioner en gang hvert andet år. Fra og med i år har vi planlagt at øge frekvensen af ekspeditioner.« I år planlægger Kina at åbne sin 5. arktiske forskningsstation.

Forskere om bord på »Snedragen« vil studere navigation, marin biodiversitet, hydrologi, biologi, kemi og forurening i Arktis. Fartøjet blev oprindeligt designet til at transportere forsyninger til Kinas forskningsstationer og har sejlet et halvt dusin ture. Kina har flere end 500 arktiske forskere og fire forskningsstationer i Arktis.

I maj fremsatte prof. Li Xiguang ved Tsinghua Universitet, at Kinas Silkevejsstrategi sandsynligvis vil omfatte Arktis og blive benævnt, »Ét Bælte, én Vej, én Cirkel«. Selv om Kina

ikke er en arktisk kyststat, har det haft et aktivt »engagement« i området.

Foto: Et medlem af det kinesiske forskerteam vinker, før han går om bord på forskningsskibet og isbryderen, Xuelong, eller »Snedragen«, i Shanghai, 20. juli, 2017. Den kinesiske isbryder satte torsdag sejl og satte ud på landets første omsejling af den arktiske rand. (Xinhua/Fang Zhe)

Kinas »Ét Bælte, én Vej« forbereder at åbne den arktiske korridor

3. juli, 2017 – I kølvandet på et møde mellem Kinas premierminister Li Keqiang og den finske premierminister Juha Sipilä den 27. juni i Dalian, Kina, under »Sommer Davos« Økonomiske Verdensforum, lovede begge ledere at styrke bilateralt samarbejde om arktiske anliggender.

Asia Times rapporterede, at Finland kom med et af de mest interessante forslag om en arktisk jernbanekorridor til €3 mia. (\$3.4 mia.), og som ville forbinde Nordeuropa med Kina og dybvandshavne i Ishavet. Ideen fremsattes af en gruppe finske akademikere og ledere af foretagender. Det ville forbinde byen Rovaniemi i det nordlige Finland med den norske havn i Kirkenes ved Barentshavet.

Ifølge den Arktiske Korridors webside, er den Arktiske Korridor et globalt, økonomisk område, såvel som en transport- og udviklingskorridor. Den forbinder Finland og Europa med Ishavets dybvandshavne, store områder for olie og gas, samt den vestlige ende af den Nordlige Søfartsrute. Projektet for

den Arktiske Korridor befinder sig i begyndelsen af udviklingsstadiet.

De Nordiske Lande (Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige) har hidtil ikke været en del af Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI), selv om alle fem lande er stiftende medlemmer af den BVI-relaterede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Den 31. marts i år, rapporterede *The Diplomat*, besøgte Finlands udenrigsminister Kina og fremlagde konceptet med et projekt for en arktisk jernbanekorridor. Finland har formandsskabet for Arktisk Råd mellem 2017 og 2019.

Asia Times påpegede ligeledes, at Finland ikke er den eneste fremtidigt mulige placering for en hovedjernbane inden for Bælte & Vej. En anden kandidat er Letland. Med grænse til Rusland har Letland en veludviklet infrastruktur for godsforsendelse og jernbanegods, der daterer sig tilbage til Sovjettiden. Dette var en faktor, da Kina åbnede en 11.000 km lang godstransportrute mellem endestationen i Yiwu, Zhejiang-provinsen, og Riga, Letland, sidste november.

(Video fra 2014:)

Menneskeheden på en ny kurs: Rusland og Kina udvikler Arktis

– Vil USA tilslutte sig?

Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. ... Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

Af Mike Billington, EIR.

12. juni, 2017 – Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. Alt imens Ruslands enorme kystlinje langs det Arktiske Hav er den primære base for deres operationer, så er Kina stærkt engageret i byggeriet af den infrastruktur, der er nødvendig for at gøre udnyttelsen af disse resurser mulig.

Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

En betydelig, fysisk drivkraft bag dette initiativ er den kendsgerning, at Nordøstpassagen – ruten fra Asien til Europa

via det Arktiske Hav – i stigende grad er blevet sejlbart på grund af den arktiske iskappes tilbagetrækning. Alt imens den 'grønne' bevægelse er hurtig til at proklamere, at (ikkeeksisterende) menneskeskabt klimaforandring er ansvarlig for denne, de arktiske iskappes vigen, så har den russiske regering og russiske videnskabsfolk (blandt andre) bevist, at dette er et cyklisk fænomen uden forbindelse til kulstof – og som faktisk er til stor fordel for menneskeheden. Ikke alene fremmes handel af iskappens tilbagetrækning, men resurserne i Arktis gøres også mere tilgængelige – hvis verden vælger at drage fordel af de nye omstændigheder.

Ét Bælte; én Vej; én Cirkel

Hu Angang, en førende, kinesisk økonom ved Tsinghua Universitet, opfandt begrebet, »Én Cirkel« – hvorved refereres til indkredsningen af hele den eurasiske landmasse gennem at fuldstændiggøre Nordøstpassagen – som føjes til politikken med »Ét Bælte, én Vej, som initieredes af præsident Xi Jinping i 2013. Det Nye, Økonomiske Silkevejsbælte, der forbinder Asien, Europa og Afrika over land, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der forbinder Eurasien, Afrika og de amerikanske kontinenter over hav, kan nu få tilslutning af »Én Cirkel«, den arktiske rute, der reducerer sejltiden fra Østasien til Europa med mere end 30 %.

Ud over sejltiden, så omfatter de resurser, der venter på at blive udnyttet – blot venter på, at menneskeracen skal udvikler teknologierne, der skal til for at muliggøre denne udnyttelse i et barsk miljø, på en måde, der er acceptabel for menneskelig beboelse – enorme aflejringer af guld og andre mineraler, så vel som også skønsmæssigt 30 % af verdens endnu ikke-opdaget naturgas og 13 % af ikke-opdaget olie, iflg. U.S. Geological Survey.

Alt imens spørgsmålene om suverænitæt er relevante for

ressurserne nær grænserne af de arktiske nationer (Rusland, USA, Norge, Finland, Sverige og Danmark), så er det udstrakte, arktiske territorium uden for territoriale farvande og er således udelukkende underkastet FN's Havretskonvention (UNCLOS), der kun giver mulighed for fælles udvikling af ressourserne under konsensusaftaler. Arktisk Råd med de seks arktiske nationer, og med andre til stede som observatører, inkl. Kina, styrer denne proces. Kina anser sig selv for at være en »nær-arktisk« stat og påpeger, at området har »den af hele menneskeheden arvede rigdom«. Det seneste topmøde i Arktisk Råd, som finder sted hvert andet år, var i Juneau, Alaska, i marts, hvor Finland overtog formandsskabet for den nuværende toårs-periode.

På vejen til at besøge præsident Trump i Florida i april stoppede præsident Xi Jinping op i Finland for at diskutere Finlands rolle i Bælte & Vej, men han arrangerede også, at Finland repræsenterede Kina i Arktisk Råds møder.

Alt imens Rådets overvejelser hidtil har undgået bestræbelser på at introducere geopolitiske konflikter, så har nogle medlemmer af USA's Kongres brugt den kendsgerning, at Rusland har sikkerhedsinteresser langs sin udstrakte arktiske grænse, til at kræve, at USA udarbejder militære kapaciteter til at udfordre russisk dominans i området. Dette er absurd i betragtning af, at USA alt i alt har én fungerende isbryder, mens Rusland har 40 og er i færd med at bygge eller bestille (primært fra Sydkorea) byggeriet af yderligere flere dusin.

Netop i denne uge overværede præsident Putin navngivningen af verdens største isbryder-fragtskib til flydende naturgas (LNG) i Skt. Petersborg, bygget til Rusland af Sydkoreas Daewoo Skibsbygger- og Havingeniørselskab. Tydeligvis ikke tiltænkt militære formål, vil skibet blive anvendt i Yamal-projektet på den arktiske Yamal-halvø, ved Uralbjergenes nordlige ende. Dette område har enorme naturgasdepoter, der udvindes af et konsortium, som omfatter Ruslands Novatek, Frankrigs Total og Kinas Nationale Olieselskab. Skibet er det mest moderne af

højklasse-isbrydere (dvs. forstærket) og vil blive flagskibet i en flåde af 15 lignende skibe. Yamal-projektet tilsigter at producere 16,5 million tons LNG om året.

Ved skibsdåben sagde Putin:

»Yamal-projektet banede vejen for den arktiske rute. Det vil bidrage til udviklingen af energiindustrien i hele verden, udover Rusland og Europa ... Yamal-LNG spiller en vigtig rolle i udviklingen af den Nordlige Sejlroute og i den yderligere undersøgelse og udforskning af Arktis. Jeg regner med den succesfulde lancering af nye, lovende, storstilede projekter sammen med vore franske, kinesiske og udenlandske partnere, så vel som også vores voksende samarbejde i det ekstremt rige, arktiske område.«

Rusland er også i færd med at bygge en Nordlig Breddegrads-jernbane, der forbinder Yamal med Ural-områderne mod syd og nationens transportårer, der vil sikre, at områdets mineralressurser kan transporteres hele året rundt.

I en anden, stor udviklingszone, nemlig Arkhangelsk-regionen syd for Murmansk nær ved den norske og finske grænse, planlægger Kinas Poly Group Corp. et udviklingsprojekt til \$5,5 mia., og som omfatter en ny dybvandshavn og en jernbaneforbindelse mod syd. Det er planen at udskibe kul, gødning, olie og andre råvarer fra Sibirien og Ural-området via Arktis, og dernæst mod syd via jernbane. Igor Orlov, Arkhangelsks guvernør, skønner, at projektet vil skabe 40.000 jobs, når det står færdigt i 2023.

En langfristet plan for den russiske udvikling af arktiske faciliteter er at afprøve strukturer, der kræves for menneskelige forposter på Månen og Mars.

Amerikansk samarbejde

Et møde på ministerplan i Arktisk Råd i Fairbanks, Alaska, den 11. maj, forudsås at blive omstridt af dem, der forsøger at sabotere præsident Trumps bestræbelser på at etablere samarbejdende og venligtsindede relationer med Rusland. Disse forudsigelser viste sig at være forgæves. Blandt resultaterne af mødet, som USA præsiderede, var underskrivelsen af en bindende aftale om at fremme samarbejde omkring videnskabelig forskning i området, og som vil sikre, at videnskabsfolk og deres udstyr og data kan strømme mere frit hen over internationale grænser inden for Arktis. En Arktisk Skibstrafik Database er blevet oprettet, mens et nyt Arktisk Økonomisk Råd og en Specialstyrke for Forbedret Forbundethed er i færd med at blive operationelle.

David Balton, USA's viceassisterende udenrigsminister for hav og fiskeri, og som repræsenterede USA ved mødet, modgik de neokonservatives drømme om konfrontation med Rusland og sagde, at Arktis forbliver stabilt og fredeligt.

»I Arktisk Råd har vi et mødested, der har gjort det godt mht. at promovere internationalt samarbejde blandt alle otte nationer, inklusive Rusland«, sagde Balton og tilføjede, at »Uanset, hvilke andre vanskeligheder, der måtte eksistere mellem USA, Rusland og andre medlemmer af Arktisk Råd, og mellem Rusland i relation til andre dele af verden, så manifesterer de sig ikke i Arktisk Råds verden. Det er fortsat en meget samarbejdende organisation.«

Wilson-centrets Arktisk Cirkel Forum er vært for en konference i Washington 21.-22. juni, med titlen, »USA og Rusland i Arktis«. Balton vil være taler sammen med mange andre fra USA, Rusland og andre nationer i Arktisk Råd. Det er netop denne form for samarbejde – hvor vi forcerer udviklingens fremskudte grænser og den menneskelige videns fremskudte grænser – der, ligesom den Nye Silkevej, er i færd med at bevæge verden ind i et nyt paradigme for fred gennem udvikling.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 16. juni, 2017.

Artiklen er ikke tidligere udgivet på dansk.

Vladimir Putin siger, Arktis er af afgørende betydning for Rusland

18. juni, 2017 – Under sin fire timer lange, årlige Spørgsmål-og-Svar-optræden på russisk Tv den 15. juni, svarede Vladimir Putin, forespurgt, hvorfor Rusland er så fokuseret på Arktis:

»Frem til år 2050 vil omkring 30 % af al organisk kulbrinte blive produceret i det arktiske område. Nogle af vore meste betydningsfulde projekter gennemføres allerede dér, med Novatek, der bygger et anlæg, en firmaby, en flyveplads og en havn i den arktiske zone. ... Fra et økonomisk standpunkt er dette af afgørende betydning ... Derudover, ud fra et strategisk standpunkt, så går USA's landbaserede missilers flyverute netop over Nordpolen ... Dette er, hvad Arktis betyder for os.«

Putin forklarede, hvordan smeltningen af de arktiske isbjerger yderligere åbner op for den nordlige rute mellem Europa og Asien og nævnte verdens største isbrydere, som Rusland er i færd med at bygge, og som vil gøre sejladsen nemmere.

I dag rapporterede Sputnik, at eksperter fra Rosneft, under en forsøgsboring i Khatanga-bugtens sokkel i Laptevhavet, en del af det Arktiske Hav, fandt, at kernen er mættet med olie. Den russiske minister for naturlige resurser og miljø, Sergei Donskoi, sagde i dag, at disse oliefelter kunne være de største på soklen.

Foto: Rosneft har opdaget kulbrinte-aflejringer på det

Kinesiske økonomer foreslår Ét Bælt, én Vej, én Arktisk Cirkel

23. maj, 2017 – »Beijings strategi standser ikke ved bæltet og vejen«, sagde professor ved Tsinghua Universitet, Li Xiguang, den 20. maj på et forum i Hongkong, rapporterer *South China Morning Post* den 21. maj. »Strategiens fulde navn bliver 'Ét Bælt, én Vej, én Cirkel', og cirklen referer til den Arktiske Cirkel«, sagde Li. Selv om Kina ikke er en kyststat i Arktis, har de i de seneste år optrappet deres engagement i området, siger eksperter. Kina sikrede sig permanent observatørstatus i Arktisk Råd i 2013 og er allerede involveret i arktisk udvikling, med aktier i russiske naturgasprojekter i Arktis gennem Silkevejsfonden. Flere end et halvt dusin forskningsmissioner er også blevet gennemført under regi af den Kinesiske Administration for Arktis og Antarktis. Kina definerer sig selv som en »nær-arktisk stat« og anser sig selv for at holde »hele menneskehedens nedarvede rigdom«.

En omfattende artikel i *The Diplomat* af Nangye Liu i Australien rapporterer om præsident Xis besøg i Finland i april, og om den kinesiske premierminister Wang Yangs deltagelse i det fjerde Internationale Arktiske Forum i slutningen af marts, som værende vejledende for Kinas interesse i arktisk udvikling. Præsident Xis besøg i Finland i sidste måned var en bestræbelse på at samle støtte til en større kinesisk rolle i Arktis, siger Li. Nangye Liu rapporterer, at Finland og Kina aftalte at samarbejde inden

for arktisk marin industri, og selv om de nordiske lande (Danmark, Norge, Finland og Sverige) ikke er på Bælt & Vej, så er de medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). »Ved at tilslutte sig AIIB bliver de fleste arktiske stater i stand til at samarbejde med Kinas Bælt & Vej-initiativ via denne platform«, siger Liu.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (venstre) sammen med Finlands præsident, Sauli Niinistö, under førstnævntes besøg i Finland, den 5. april, på sin vej til det historiske topmøde med præsident Donald Trump i USA, der fandt sted 6.-7. april.

Putin fordømmer »endeløs og grundløs« kampagne imod Rusland; advarer om, at det kunne føre til ny Cuba-missilkrise

31. mrs., 2017 – Anklagerne om, at den russiske regering og Donald Trump på en eller anden måde konspirerede for at stjæle den amerikanske præsidentpost fra Hillary Clinton, er »endeløse og grundløse«, sagde den russiske præsident Vladimir Putin i går til pressen, efter at han havde deltaget i et møde langt mod nord, i byen Arkhangelsk, om »Det Arktiske Område – et territorium for dialog«.

Putin beskrev de nuværende relationer mellem Washington og Moskva som »på nulpunktet«, og han gik dernæst ind i bagvaskelseskampagnen.

»Vi ser, hvad det er, der foregår. De forhindrer den nye [amerikanske] præsident i at opfylde sine kampagneløfter om mange spørgsmål: sundhedssystemet, andre spørgsmål, internationale relationer, bånd til Rusland. Vi venter på, at situationen skal normalisere sig og blive mere stabil. Og vi bryder ikke ind på nogen som helst måde.« Dernæst gentog han: »Hør, hvad jeg siger: Nej.«

Putin advarede om denne provokerende kampagnes ekstreme farlighed. »Dette anti-russiske kort bliver spillet til fordel for nogle interne, amerikanske kræfters interesser, og det har til hensigt at styrke og konsolidere deres positioner. Jeg mener ikke, det tjener det store flertal af det amerikanske folks interesser at bringe de amerikansk-russiske relationer til en tilstand af absurditet, for at tjene intern politik. Ønsker vi fuldstændigt at kappe de diplomatiske relationer? Ønsker vi at bringe situationen dertil, hvor de var i 1960'erne under Cuba- [missil] krisen? Hvor ønsker folk, der opfører sig så uansvarligt, at bringe os alle, inklusive det amerikanske folk, hen?«

Putin afviste ligeledes den idé, at Arktis kunne blive et konfliktområde med USA.

»Rusland ser intet potentiale for konflikter i det Arktiske Område ... [Vi] vil ikke enten være i krig eller i konkurrence med USA. Jo hurtigere, vi etablerer samarbejde i den militære sfære, desto bedre.«

Nedenstående er et kort klip fra Forummet, hhv. hele diskussionen mellem præsidenterne fra Rusland, Finland og Island.

<http://www.knowyourleak.com/Presidents-Of-Russia-Iceland-Finland-Discuss-Arctic-Cooperation-In-Arkhangelsk-1085718.html>

https://www.youtube.com/watch?v=-Vvz9_veeUM

Putin fremlægger udviklingsstrategi for det Arktiske Område

31. mrs., 2017 – Ud over at deltage i det internationale møde i Arkhangelsk, Rusland, om »Det Arktiske Område – et territorium for dialog«, holdt den russiske præsident Vladimir Putin et møde samme steds med russiske topregeringsfolk, inklusive premierminister Dmitri Medvedev, forsvarsminister Shoigu og særlige præsidentielle repræsentant for Naturbeskyttelse, Miljø og Transport, Sergei Ivanov, hvor spørgsmålet om »den omfattende udvikling af det Arktiske Område« blev taget op. Som det detaljeret rapporteres på Kremles hjemmeside, fremlagde Putin en omfattende strategi for områdets udvikling på dette møde på regeringsplan.

Putin lagde ud med at bemærke, at »Rusland næsten trak sig tilbage fra området i begyndelsen af 1990'erne«, men bebudede, at det nu vendte tilbage på en storstilet måde. Han sagde, at det Arktiske Område udgør 20 % af Ruslands territorium og har massive »urørte reserver af kulbrintestoffer (eller olie og gas) og mineraler, der er af global betydning«. Han sagde, at disse reserver skønnes at have en værdi på mere end \$30 billioner, og to tredjedele heraf er energiresurser. »Det nuværende udviklingsniveau står ikke i forhold til dette områdes potentiale«, udtalte Putin; det, der behøves, er »langfristet – lad mig understrege dette ord – strukturtransformation for at forfølge den industrielle udvikling af de nordlige og arktiske have«.

I særskilte bemærkninger krævede Putin, at det Russiske Forsvarsministerium og den Føderale Sikkerhedstjeneste

gennemførte planer med en »udsigt til at styrke landets forsvarsevner og beskytte vore interesser i det Arktiske Område, samtidig med, at den Nordlige Sejlroute opererer normalt«. Han sagde, at regeringen ville »optrappe færdiggørelsen af en ny version af det statslige program for social og økonomisk udvikling af de Arktiske Områder ... Det betyder skabelsen af moderne infrastruktur, udvinding af resurser og industrielle faciliteter«.

Rusland er åben over for internationalt samarbejde omkring alt dette, men, understregede Putin, »Vore planer for udvikling i dette område er absolut berettigede. Der er næppe noget, der kan ændre vore prioriteringer dér.«

Foto: Vladimir Putin taler for det internationale møde i Arkhangelsk, Rusland, » Det Arktiske Område – et territorium for dialog«.

Arktis: Samarbejde eller konfrontation?

26. feb., 2017 – Arktisk Råd, som er sammensat af repræsentanterne for otte regeringer, der har territorium i Arktis, så vel som også af seks organisationer for oprindelige arktiske folk, planlægger at afholde en konference på ministerplan i Fairbanks, Alaska, den 10.-11. maj 2017. Forud for konferencen vil seniormedlemmer af Rådet mødes i Juneau, Alaska, den 8.-9. marts, 2017, for at færdiggøre dagsordenen for ministermødet. Ifølge en pressemeddelelse udstedt den 22. feb. af rådet, vil deltagerne til mødet i Juneau diskutere og gennemgå Rådets igangværende arbejde, inkl. programmer og projekter fra de seks arbejdsgrupper og andre datterselskaber.

Blandt spørgsmålene, rapporterer meddelelsen, vil dagsordenen omfatte drøftelser af videnskabeligt samarbejde, telekommunikationer, sundhed, arktiske økonomier, vedvarende energi, beskyttede områder, skibsfart, forebyggelse af olieudslip, marin biodiversitet, invasive arter, den arktiske kryosfære (alt frosset vand på jorden, -red.), sikkerhed for fødevareforsyning, kemiske forurenende stoffer og udledning af kulstoffer. Under det ministerielle møde vil Finland overtage det roterende præsidentskab af det Arktiske Råd fra USA og fremlægge sine mål og planer for de kommende to år. Ud over Finland omfatter regeringsmedlemmerne af det Arktiske Råd Rusland, USA, Canada, Island, Danmark, Norge og Sverige.

Muligheden for samarbejde i Arktis repræsenteret ved det Arktiske Råd er imidlertid udfordret af dem, der ser på verden gennem geopolitiske linser. I særdeleshed har Rusland højt prioriteret udviklingen af sine arktiske territorier til også at omfatte forsvar af Ruslands suverænitet, og dette ses af nogle i Washington som en militær trussel. I et brev af 21. feb. til Det Hvide Hus, fremkom formand for Husets Underkomite for Kystvagten og Maritim Transport, kongresmedlem Duncan Hunter (R-CA), med det argument, at USA må »projicere magt« i regionen og ikke lade Rusland strejfe omkring uden sidestykke. Med projicering af magt mener Hunter Kystvagt-isbrydere, som USA har to af, men den ene er ude af drift. Rusland har på den anden side 40, plus yderligere 11 under konstruktion, og af hvilke én bliver den største isbryder, der nogensinde er bygget. »Rusland overgår ikke alene USA i produktion af isbrydere og tilstedeværelse i Arktis, men de er også i en klasse for sig og sætter en standard, støttet af forstærket kapacitet, uden sidestykke«, skrev Hunter. »Vi må handle med samme fornemmelse for presserende nødvendighed.« Han kræver byggeri af seks nye isbrydere til Kystvagten, der kunne påbegynde tjeneste mellem 2023 og 2026.

Foto: Rusland bygger verdens største, atomdrevne isbryder til indsats i Arktis.

Amerikansk og russisk militær har fokus på Arktis

21. okt., 2016 – Både Rusland og USA er i færd med at koncentrere militære planer om Det arktiske Område. Tidligere på ugen rapporterede det russiske Forsvarsministerium, at en øvelse var begyndt på Kolahalvøen, i Murmansk, med 5.000 tropper og 500 stk. udstyr. Soldaterne vil bruge deres organiske militærudstyr til at flytte til øvelsesområderne i Pechengsky-distriktet, hvor de driver angreb fra den fiktive fjendes undergravende grupper tilbage undervejs og øver luftforsvar og aktioner, der er nødvendige, når fjenden bruger masseødelæggelsesvåben, rapporterer pressekontoret for den Nordlige Flåde, iflg. en rapport fra TASS.

I mellemtiden giver Pentagon voksende opmærksomhed til området, men er også forsigtige med at omdirigere for mange resurser, som behøves andetsteds. USA må »sikre sig, at vi fortsat er i stand til at operere deroppe; vi er bevidste om, hvordan tingene ændrer sig og er klar til at respondere tilsvarende«, sagde chefen for flådeoperationer, admiral John Richardson på en nylig konference, rapporterer *National Defense*. Pentagon har planer om at bruge \$6 mia. deroppe i finansåret 2017, inklusive \$296 mio. på projekter, der skal støtte den fremtidige anvendelse af F-35A fællesangrebskampflyet på Eielson Flyvebasen i Alaska; \$47 mio. til byggeriet af en ubemandet hangar til luftfartøjer på Fort Wainwright, Alaska; og \$20 mio. til ombygning af hangarer og udstyr på Keflavik-basen, Island, som støtte til deployering af P-8A rekognosceringsfly, iflg. en rapport fra Forsvarsministeriet til Kongressen, »Resurser til Arktisk Strategi«, der også kræver \$461 mio. til projekter til forbedring af overvågning, kommunikation og radarsystemer til

polarområdet.

Foto: Nordlys over Islands hovedstad, Reykjavik. Den nuværende internationale lufthavn i Keflavik ligger godt 40 km fra hovedstaden, og rummede indtil 2006 en amerikansk flyvebase. Der er nu tale om at genåbne denne amerikanske, militære flyvebase.

Ban vejen for Fredsparadigmet; Få Obama ud

2. september 2015 – Aktivister fra LaRouchePAC var på Manhattan i går for at mobilisere for respons til den virkelighed, der hedder faren for tilintetgørelse – gennem atomkrig og/eller 'grøn' død. Helga Zepp-LaRouches dokument, »Indtrængende appel til regeringschefer om at gribe til handling. FN-Generalforsamling er sidste chance for verden«, blev uddelt sammen med kravet om at mobilisere for at få Obama smidt ud af embedet. Manhattan-projektet er fokuspunkt for mobiliseringen, midt i en situation med fare for krig og kaos, der hastigt forværres.

I Europa fortsætter NATO's fremskudte deployeringer i denne uge, hvor den seneste er åbningen af det første af seks regionale NATO-underhovedkvarterer i Rumænien. I Bukarest begyndte NATO's Sydøstlige Multinationale Division at operere den 31. august som et kommando- og kontrolcenter. Om kort tid åbner underdivisioner i Polen (for tungt udstyr) og Letland, hvor yderligere tre NATO-centrer efter planen skal aktiveres ved årets afslutning. Truslen om krig er aktiv.

Dette erklærede Lyndon LaRouche på [LaRouchePAC-TV, Komite for Politisk Strategi](#), den 31. august:

»Vi må erkende, at vi befinder os på randen af en atomkrig, et atomangreb. Det er, hvad vi står overfor. Obama er det instrument, der, i det mindste implicit, definerer problemet; og vi står på randen af en atomkrig ...

Gå tilbage til det, der skete med Cubakrisen. Cubakrisen var i realiteten en virkelig atomkrig. Men! Der skete det, at præsidenten, sammen med russerne, i realiteten aflyste den.

Det, der nu er sket, er, at Obama har sat den i kraft. Og den er aktiv nu. Det er nu en trussel mod hele menneskeheden. Det kunne endda blive hele menneskehedens udslettelse, når man ser på, hvilke kapaciteter, man har; USA's styrker; de europæiske styrker; og Rusland; også Kina, hvilket ikke er irrelevant, men ligesom er til den skæve side i forhold til denne operation. Så vi er altså på randen af en form for krigsførelse, der kunne ske, hvad dag eller uge, det skal være.«

Obama selv har været i Alaska i de seneste tre dage for at gennemføre en se-mig-kampagne i Arktis, for at USA og nationer skal opfylde det royale Grønne dekret om økonomisk dræberpolitik under navn af at forhindre, at Jorden dør af varme. Dette er en del af nedtællingen til nationernes COP21-møde i Paris i december.

»Stil Obama for en rigsret!« brød den tilsigtede fortryllelse på førstedagen af Obamas offentligt betalte banket i det Høje Nord. En LaRouchePAC-aktivist med et højtaleranlæg på en fladvogn kørte rundt i downtown Anchorage og distribuerede flyveblade og udstedte en advarsel – der kunne høres over flere husblokke – »Stil Obama for en rigsret, før det er for sent!« Og også, »Han er en narcissist!«, rapporterede *Anchorage Dispatch News*.

Vi vil gerne have, at I tilslutter jer vores kamp for at fjerne truslen om krig i verden og den grønne fasismes ondskab. Yderligere materiale kan findes i den nye EIR-

rapport, *Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science*. (Global opvarmnings-alarm er befolkningsreduktion, ikke videnskab), der nu kan købes digitalt.

Gale Obama til Alaska for at udspy videnskab om klimaforandring, mens Rusland og andre fremmer ægte udvikling i Arktis

30. aug. 2015 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche bemærkede i dag den kendsgerning, at »Gale Obama« vil rejse til Alaska i morgen for at ævle om »klimaforandring« i Arktis, mens Rusland, Kina og andre nationer allerede har taget initiativ til at skabe infrastruktur for økonomisk udvikling i den arktiske region og den i stigende grad travle Beringstræde-handelskorridor.

Obama ser sin rejse, den første, som nogen amerikansk præsident har foretaget over Polarcirklen, som en del af en række initiativer, der leder op til Konferencen om Klimaforandringer i Paris i december med det formål at gennemtvinge begrænsninger af CO₂-udledning, rapporterede ABC-TV i dag.

Obamas lovgivningsmæssige, 'grønne' forsøg slog fejl i hans første præsidentperiode; i hans anden benyttede han sig af eksekutiv handling. I maj 2014 annoncerede Obama, at smeltningen af hav-is også forøgede adgangen til olie, gas og mineralaflejringer. Steven Lee Myers rapporterer i dagens *New*

York Times og citerer Atomflot vicedirektør Andrei Smirnov for at sige, »Der var ingen, der keredede sig ret meget om disse sektorer, men da det viste sig, at 40 % af bekræftede olie- og gasforekomster fandtes dér, blev alle interesseret i, hvem, der ejer hvad.«

Især siden 2012 har den russiske præsident Putin investeret tungt i arktisk udvikling; en ny rapport fra Center for Strategiske og Internationale Studier med titlen, »Det nye is-tæppe«, sammenligner Ruslands aktuelle indsats i Arktis med USSR's indsats for at etablere et »Rødt Arktis« i 1930'erne, siger Myers.

Der er et voksende antal skibe, der sejler igennem Beringstrædet: »Konvojer af containerskibe og militære fartøjer ... krydser den rute, som Rusland drømmer om at forvandle til en ny Suezkanal«, siger Myers.

Amerikanske kapaciteter i regionen er minimale. Den amerikanske Flåde er ved at blive gammel, især USA's to eneste isbrydere. Undervands-kortlægning er minimal, og telekommunikationer er sparsomme ved de højeste breddegrader.

I kontrast hertil bygger Rusland 10 nye eftersøgnings- og redningsstationer og har genåbnet baser, der blev forladt efter USSR's kollaps. Kina, Sydkorea og Singapore udforsker i stigende grad muligheden for sejlads til europæiske markeder gennem Beringstrædet; Kina vil snart have to isbrydere, det samme som USA; Rusland har 41!

I kølvandet på kuppet i Ukraine gennemførte Rusland en ikke-annonceret militærøvelse i Arktis, der var en af de største nogen sinde i det høje Nord, med 45.000 tropper og dusinvis af skibe og ubåde, inklusive dem fra russernes strategiske atomarsenal med base i Den nordlige Flåde i Murmansk. Den første af to nye hærbrigader blev udstationeret på en militærbase, kun 30 mil fra den finske grænse.

Ruslands træk var en indsats for at sikre sikkerheden for

skibe på dets Nordlige Sø-rute, og som kunne nedbringe tiden, det tager at transportere gods fra Asien til Europa, skridt, som Rusland havde lovet at tage som medlem af Arktisk Råd. Admiral Paul Zukunft, kommandør for USA's Kystvagt, sagde, »Nogle af de ting, som jeg ser dem [russerne] gøre – mht. opbygning af baser, telekommunikationer, eftersøgning- og redningsfaciliteter – er ting, som jeg ville ønske, at USA også gjorde ... Vi har i nogen tid råbt op om vores nations manglende kapacitet til at opretholde en meningsfuld tilstedeværelse i Arktis.«

I denne måned har Rusland igen indgivet et krav til FN på et enormt område i Det arktiske Hav – 463.000 kvadratkilometer – baseret på den geologiske forlængelse af dets kontinentalsokkel. Canada og Danmark har gjort ligeså, mens USA ikke engang har ratificeret traktaten om Loven om Havet og efterladt det, iht. Myers, »på sidelinjen af territorielt snyderi«.

USA og NATO har stadig betydelige missilforsvar og luftstyrker i Arktis, siger Myers, men Hæren overvejer nu at reducere sine to brigader i Alaska. Flåden har ingen krigsskibe, der kan klare is, og havde, erkendte en rapport fra 2014, lidet erfaring med at operere i arktiske have.

Foto: Den største, nuværende russiske atom-isbryder, '50 let Pobedy' - '50 year Victory'. (Foto: Atomflot)

Stop 3. Verdenskrig:

Har USA og Rusland kurs mod konfrontation i Arktis?

3. april 2015 – USA har været i færd med at opbygge sine militærstyrker hele vejen langs Ruslands periferi, fra Baltikum til Sortehavet, men nu fremkommer også det arktiske område som endnu en potentiel scene for konfrontation. Sidste efterår erkendte Moskva de mulige trusler mod sin nationale sikkerhed, kommende fra det arktiske område, og begyndte at skabe en militær kommandoenhed, der var rettet mod dette område. Den Nordlige Flådes og den nye Arktiske Kommandos snapøvelser i sidste måned havde delvist til hensigt at afprøve Ruslands respons til en potentiel trussel fra dette område. USA har også rettet sin opmærksomhed mod det arktiske område ud fra et militært synspunkt.

USA's Strategiske Kommando meddelte sent i går, at fire B-52'er, to fra hver af baserne hhv. Barksdale, Louisiana, og Minot, North Dakota, deltog i øvelsen 'Polarbrøl' (Polar Growl), ved at foretage rundflyvninger igennem de arktiske områder og Nordsø-områderne.

»Disse flyvemissioner, der demonstrerer vore bombefly troværdige og fleksible kapacitet i internationalt anerkendte flyveinformationsområder, er kulminationen af måneders planlægning og koordinering«, sagde admiral Cecil D. Haney, øverstbefalende for USA's Strategiske Kommando, iflg. pressemeddelelsen fra Stratcom. Meddelelsen bemærker skarpt, at B-52'er kan medføre både atomvåben og konventionelle våben over lange afstande.

På den russiske side sagde en kilde fra Forsvarsministeriet til TASS forleden dag, at, i 2018, vil Rusland have en totalt selvberørende militærstyrke i det arktiske område. »Den russiske militærgruppe i Arktis vil blive opbygget på hovedlandet og på øerne«, sagde embedsmanden. »Denne opbygning

er allerede i gang.« Disse styrker vil inkludere en kombination af luftvåben og luftforsvarsstyrker, såvel som radiorekognoscering. To divisioner af Ruslands luftbårne styrker er engageret i uddannelsen i arktisk overlevelse, og Rusland vil også opbygge sine radio-elektroniske krigsførelsessevner i det arktiske område med det elektroniske krigsførelsessystem Krasukha-4, som angiveligt »gør de andres missiler og fly blinde og døve ...«.

Foto: (Videograb) Piloter fra Ruslands Nordlige Flåde afpudser takeoff- og landingsevner

AIIB: Island tilslutter sig på sidste dag

Onsdag, 1. april 2015 – Med Island har alle de nordiske lande nu besluttet at ansøge om optagelse i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, som grundlæggende medlemmer, rapporterer vores kontakt på Island. Beslutningen blev truffet på et møde i regeringen på den sidste dag, 31. marts, for ansøgning. Både regeringens pressemeddelelse og de tre artikler om beslutningen er på islandsk. Ifølge en google-oversættelse siger regeringens pressemeddelelse: »Regeringen mener, at et medlemskab af Banken yderligere vil styrke relationerne mellem Island og de asiatiske lande.«

Betydningen af beslutningen er, at Island, med sin dybtgående republikanske ånd mht. modstand mod de globale bankinteresser, er Kinas tætteste allierede blandt de nordiske lande. Samarbejde mellem Kina og Island er etableret inden for felter som handel, geotermisk energi, økonomi, samfundsudvikling, videnskab og teknologi, samt arktisk forskning. Det kinesiske statslige olieselskab, CN00C, har fået licens til at foretage udforskning af olie og gas i Dreki-regionen, der ligger mellem den nordatlantiske nation og øen Jan Mayen (Norge). Både Island og Norge er dedikeret til udviklingen af den Nordlige Søvej til Stillehavet. Det betyder, at dette projekt, der har fået tilnavnet Den nordlige Silkevej, har mulighed for at blive inkluderet i AIIB's agenda.

<http://www.visir.is/rikisstjornin-vill-ad-island-verdi-stofnadili-ad-fjarfestingabanka-fyrir-asiu/article/2015150339774>

<http://www.dv.is/frettir/2015/3/31/island-oskar-eftir-adild-ad-nyjum-fjarfestingabanka-asiu/>

http://www.mbl.is/frettir/innlent/2015/03/31/gerist_stofnadili_ad_nyjum_banku/

Kina gentager sin forpligtelse over for udviklingen af Arktis

20. jan. 2015 – Sun Xiansheng, generaldirektør for China National Petroleum Corporation, gjorde det i går klart, at Kina er en polarmagt. På åbningsdagen for Arctic Frontiers internationale konference om klima og energi i Tromsø, Norge, sagde han, at »Kina er parat til at assistere« i udforskning af olie og gas i Arktis. Han tilføjede, at »Kina muligvis vil overveje anvendelsen af arktiske ressourcer for at fremme og sprede importen af olie og gas«, iflg. en rapport i *Newsweek*, der bemærker, at Tromsø, Norge, ligger 217 mil fra Polarcirklen.

Torontos *Globe and Mail* havde allerede for et år siden rapporteret, iflg. historien i *Newsweek*, at Kinas »selskaber udforsker olieressourcer, der kan udvindes, og dets diplomater får venner i de nordiske lande – med den bemærkelsesværdige undtagelse af Canada – og landets yuan betaler for forskningsprojekter i Polarområder i Antarktis og Norge.«

Som en indikation på Kinas mangeårige interesse i området, har landet en meget stor diplomatisk tilstedeværelse på Island. Personalestabens størrelse på Kinas ambassade her er dobbelt så stor, som alle andre udenlandske, diplomatiske missioner tilsammen på Island. Sun citeres for at sige, »Kinas samarbejde med arktiske lande udvides gradvist.«

EIR har tidligere rapporteret, at det amerikanske Udenrigsministerium den 16. jan. havde meddelt, at USA's særlige repræsentant for Arktis, admiral Robert Papp, skulle besøge Moskva for at diskutere arktisk samarbejde, såvel som også de skandinaviske lande Sverige, Norge og Finland. Papp, en pensioneret kystvagtkommandør, har haft betydelig erfaring

med Arktis under sin karriere i Kystvagten, før han blev valgt til denne post i Udenrigsministeriet. Papp besøgte landene for konsultationer, forud for USA's overtagelse af formandsskabet for Det arktiske Råd i april.

Med hensyn til Obamaregeringen vil Arktis være et område af interesse for russerne, mht. national sikkerhed, som Alexander Grushko, den russiske NATO-udsending, har gjort det klart. Kinesisk samarbejde med arktiske nationer af et andet BRIKS-medlem vil ikke have en sådan sikkerhedskomplikation.

Glass-Steagall – eller Kaos!

KAMPAGNEAVIS NR. 14, SOMMER 2012

[Download \(PDF, Unknown\)](#)